

III - ការងារបណ្ណាក្រសួង

១ - ទិស្តីការរដ្ឋប្រតិបត្តិ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

សារាង

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

សារាងលេខ ០១១ សរសេរ.ហ

ស្តីអំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូលថវិការដ្ឋឆ្នាំ ១៩៩៦

កិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូលថវិការដ្ឋកន្លងមក និង និយាយដោយឡែកចំណូលថវិការដ្ឋខែដើមឆ្នាំ ១៩៩៦ នេះ សុទ្ធតែត្រូវបានអនុវត្តដោយក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ មានជាអាទិ៍

- ច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ អនុម័តដោយរដ្ឋសភានៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ (ចាប់ពីមាត្រាទី ៦ ដល់មាត្រាទី ១២)
- សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុលេខ ០១៨សជណ.សហវ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ត្រង់ចំណុច (២-២)
- ច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ អនុម័តដោយរដ្ឋសភានៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥
- ប្រកាសលេខ ០០៦ ប្រ.សហវ. ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការណែនាំអនុវត្តថវិកាឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រង់ចំណុច (I-អំពីចំណូលថវិកា)
- អនុក្រឹត្យលេខ ៨២ អនក្រ. ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីបទបញ្ជាទូទៅនៃគណនេយ្យសាធារណៈ ក្នុងភាគ III ជំពូកទី ១ ស្តីពីកិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូល ។
- ច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៦ អនុម័តដោយរដ្ឋសភានៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ក្នុងភាគទី ១ ជំពូកទី ១ មាត្រា ១ និង មាត្រា ៦-១

- អនុក្រឹត្យលេខ ០៨ អនក្រ. ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការ
បែងចែកចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៦
- ប្រកាសលេខ ០១៤ ប្រ.សហវ.ថ. ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៦
ស្តីពីការប្រគល់កាតព្វកិច្ចចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់គ្រង
ឆ្នាំ ១៩៩៦
- សារាចរណែនាំលេខ ០០៧ សហវ.ម. ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៦
ស្តីពីវិន័យថវិកា និងចលនាឥណទានត្រង់ចំណុច ៣ និង ចំណុច

I-ខ-១៤

ទន្ទឹមនឹងនេះ ទោះបីមានការប្រឹងប្រែងអនុវត្តនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូលក្នុងដំឡូង ៥ ខែដើមឆ្នាំ ១៩៩៦ ទទួលបានលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់ និយាយរួមគឺការប្រមូលធនធានក្នុងប្រទេស ដើម្បីបង្កចូលថវិការដ្ឋបានជាប្រចាំតាមកម្មវិធីគ្រោងទុកក៏ដោយ ក៏ក្នុងនេះនៅមានការខ្វះខាត និងចន្លោះនូវមុខសញ្ញាចំណូលខ្លះមិនទាន់បានបង់ រួមទាំងប្រភពចំណូលផ្សេងៗទៀតនៃផលទុននៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដែលជាប្រភពនៃការចាត់តុល្យភាពរវាងចំណូលនិងចំណាយថវិការដ្ឋគួរអោយបារម្ភ ។

បាតុភាពនិងការចាត់ចំណូល តាមការកត់សំគាល់ជារៀងរាល់ឆ្នាំ តែងតែកើតមានឡើងនៅដើមការិយបរិច្ឆេទនៃឆ្នាំថវិកានីមួយៗ ពិសេសចំណូលប្រក្រតីដែលស្ថិតក្នុងប្រភេទ II (ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ) នៃបណ្តាលរោងចក្រសហគ្រាសរដ្ឋ ។

ដើម្បីអោយធនធានអចិន្ត្រៃយ៍របស់រដ្ឋ រួមមាន :

- ចំណូលប្រក្រតី (សង្កត់ធ្ងន់លើចំណូលប្រភេទ II)
- និងចំណូលជាមូលធន (និយាយដោយឡែកចំណូល ផ្ទៃក្នុងជាមូលធន) ដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងផលិតផលសរុប នៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋអាចប្រព្រឹត្តិទៅបាន ព្រមទាំងធានាបានចំណូលថេរ និងអចិន្ត្រៃយ៍ក្រោមអនុភាពនៃបទបញ្ញត្តិនិងច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំដូចបានពោល

ខាងលើ ពិសេសសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៦ នេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុសូម
ធ្វើការកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ ចំណូលដូចខាងក្រោមនេះ ៖

I - ប្រភេទចំណូលថវិកានៃរបស់រដ្ឋ

ប្រាក់ចំណូលប្រក្រតីទាំងអស់របស់រដ្ឋ និងប្រាក់ចំណូលជាមូលធន
ត្រូវបាន ប្រមូលផ្តុំជា ៣ ប្រភេទ ៖

- ប្រភេទទី I : ពន្ធ និងអាករ
- ប្រភេទទី II : ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ប្រភេទទី III : ចំណូលជាមូលធន

និយាយដោយឡែកក្នុងនេះ គឺចំណូលប្រភេទទី II និង ប្រភេទ III

o ចំណូលប្រភេទ II : ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មានទំនាក់ទំនងជាសំខាន់ទៅនឹងផលទុន
លើទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដែលជាផលទុនបានមកពីសហគ្រាសសាធារណៈ កន្លែង
បង់ថ្លៃខ្លះទៀតរបស់រដ្ឋ ព្រមទាំងប្រាក់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធផ្សេងទៀត
រួមមាន ៖

ជំពូក ២០ : ផលទុននៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

- ផលនេសាទ
- ផលព្រៃឈើ
- ផលទុនបានមកពីសហគ្រាសសាធារណៈ
- កំរៃយកមុនក្នុងសម្បទាននៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ
- ពន្ធលើការកាន់កាប់កម្មសិទ្ធិសាធារណៈ
- ការជួលអចលនវត្ថុ
- ផលពីការលក់ផ្នែកគយ
- ផលបានមកពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិកំទេចកំទី.....
- ផលពីការលក់ចលនវត្ថុខូចខាតរបស់រដ្ឋ
- ផលផ្សេងៗទៀតនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

ជំពូក ២១ : ចំណូលផ្សេងៗទៀតពុំមែនសារពើពន្ធ

- ផលទុនប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍
- ផលទុនវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ និងការផ្សាយ
- ប្រាក់ចំណេញរតនាគារ និងការប្រាក់ផ្សេងៗ
- ចំណូលក្រៅសារពើពន្ធរូបសំខេត្តនានា
- ចំណូលផ្សេងៗទៀតក្រៅសារពើពន្ធ

០ ចំណូលប្រភេទទី III ចំណូលជាមូលធន

ប្រាក់ចំណូលនេះចែកចេញជាបីជំពូក គឺប្រាក់ចំណូលក្នុងប្រទេសជាមូលធន (ជំពូក ៣០) អំណោយ (ជំពូក ៣១) និងធនធានបានមកពីការខ្ចី (ជំពូក ៣២) ។

កិច្ចប្រតិបត្តិការជាសំខាន់ គឺសំដៅលើប្រាក់ចំណូលក្នុងប្រទេសជាមូលធន ដែលគប្បីគ្រប់ក្រសួង គ្រប់ស្ថាប័នរដ្ឋបាល និងបណ្តាអង្គចក្រសហគ្រាសរបស់រដ្ឋ ប្រមូលមូលចូលថវិកាជាតិមានជាអាទិ៍ :

- ការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិនៃទុនថេរ (អាគារ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន បរិក្ខារនានា)
- ការលក់ដីធ្លី
- ការលក់ទ្រព្យសកម្មអរូបិយ ឬ ហិរញ្ញវត្ថុ
- ការសងប្រាក់ខ្ចី និងបុរេប្រទាន ដែលរដ្ឋបានយល់ព្រមដោយថវិកាចំពោះសហគ្រាសសាធារណៈ
- ចំណូលផ្សេងៗទៀត ក្នុងប្រទេសជាមូលធន.....។ល។

II - នីតិបញ្ញត្តិនៃចំណូលថវិកា

នីតិបញ្ញត្តិថវិកា និងសារាចរទាំងឡាយដែលបានប្រកាសអោយអនុវត្តសុទ្ធតែបានបង្ហាញ និងវិភាគយ៉ាងទូលំទូលាយនូវថវិការបស់រដ្ឋនិងថវិការបស់ស្ថាប័នសាធារណៈ ព្រមទាំងគោលការណ៍សំរាប់អនុវត្ត និង ការប្រៀបធៀប

នីតិបញ្ញត្តិថ្មីៗទាំងឡាយនោះ សុទ្ធតែមានគោលបំណងបញ្ជាក់បន្ថែម
អោយកាន់តែមានតម្រូវភាពច្បាស់លាស់អំពីនីតិវិធីនៃចំណូលចំណាយរបស់
រដ្ឋ ដែលត្រូវបានកំណត់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដោយច្បាប់និងបទបញ្ជា ហើយក៏ទាម
ទារអោយមានការយកចិត្តទុកដាក់និងទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុតសំដៅធ្វើយ៉ាង
ណាអោយកិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូលមានតម្រូវភាពនិងចំណាយ ។

បច្ចុប្បន្ននេះ បើទោះបីលទ្ធផលនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូលរ៉ាប់រងបាន
ល្អប្រសើរនៅឡើយក្តី ក៏គ្រប់ក្រសួង គ្រប់ស្ថាប័នរដ្ឋបាលសាធារណៈក៏ដូច
ជាបណ្តាខេត្ត-ក្រុង គឺមានទំលាប់អនុវត្តការងារថវិកានេះរួចមកហើយ ។

ផ្អែកទៅតាមអនុក្រឹត្យលេខ ០៨ អនក្រ. ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ
១៩៩៦ ស្តីពីការបែងចែក ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ
១៩៩៦ និងប្រកាសលេខ ០១៤ ប្រក. សហវ. ច ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ
១៩៩៦ ស្តីពីការប្រគល់កាតព្វកិច្ចចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសំរាប់ការគ្រប់
គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៦ រាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូលត្រូវតែបន្តធ្វើការទូទាត់ និង
ប្រមូលប្រមូលចំណូលអោយកាន់តែខ្លាំងក្លាទៅតាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុជាធរមាន។

ដូចនេះការប្រមូលប្រមូលរាល់ប្រភពចំណូលទូទៅរបស់រដ្ឋដូចមានចែង
ក្នុងចំណុច ១ គឺជាតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ និងជាកាតព្វកិច្ចយ៉ាងទៀងទាត់របស់
ឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់
ក្រសួង គ្រប់ស្ថាប័នរដ្ឋបាលកណ្តាល និងអភិបាលគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង សំដៅ
ធានាគុណភាពជាគោលការណ៍ចំបង និងជាមូលដ្ឋានគ្រឹះថវិការដ្ឋ ។

បន្ទុកនៃការប្រមូលចំណូលនេះ មានហេតុផលសំខាន់ ។ ដូចតទៅ :

១ / កាតព្វកិច្ច :

- ប្រាក់ចំណូលសាធារណៈនានាត្រូវប្រមូលផ្តុំ និង ដាក់បញ្ចូលក្នុង
រតនាគារជាតិទាំងអស់ដោយផ្ទាល់និងជាបន្ទាន់ ។

- ប្រាក់ចំណូលទាំងអស់គឺយកទៅសំរាប់ប្រើប្រាស់ទប់ទល់និងចំណាយ
ទាំងអស់ ។

- កិច្ចប្រតិបត្តិការបំណុល ត្រូវកត់ត្រានិងចុះបញ្ជីអោយបានសមស្រប តាមមតិកាថវិកា និងនេវេតនាគារ ។

- កាតព្វកិច្ចប្រមូលចំណូលទាំងអស់ទោះបានក្រោងទុក ឬ មិនបាន ក្រោងទុក ត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋអោយបានទៀតទាត់តាមច្បាប់ និងបទបញ្ជា ជាធរមាន ។

២/ កេងកើតនានា :

- ប្រាក់បំណុលត្រូវកត់ត្រាចូលទាំងស្រុងមិនត្រូវទូទាត់ជាមួយចំណាយ ឡើង ។

- ហាមដាច់ខាតនូវការធ្វើកិច្ចប្រតិបត្តិការកាត់កងរវាងបំណុលត្រូវសង និង ប្រាក់ជំពាក់ត្រូវបង់ជូនរដ្ឋ ។ ធ្វើបៀបនេះនាំអោយមានការច្របូកច្របល់ប្រាក់ត្រូវសង និងប្រាក់ពន្ធត្រូវបង់ ឬ ប្រាក់ចំណូលផ្សេង ។ ទៀត ដែលត្រូវផ្ទេរចូលថវិការដ្ឋ ។

- គ្មានការបោះបង់ចោលនូវប្រាក់ចំណូល ឬបំណុលណាមួយ... គ្មាន ការលើកលែងប្រាក់ពន្ធ និងអាករណាមួយ... គ្មានការបន្ថយបន្ថយបំណុល ណាមួយអាចត្រូវបានសំរេច ឬ យល់ព្រមដោយគ្មានចែងក្នុងច្បាប់ និង បទបញ្ជាជាធរមានឡើយ ។

- ហាមកេងទុនថវិកាដើម្បីទុកប្រើប្រាស់ក្នុងប្រការផ្សេងៗហើយពន្យារ ពេលការបង់ចំណូលដែលបានចែងក្នុងច្បាប់ ឬរងចាំការបិទបញ្ជីគណនេយ្យ ប្រចាំឆ្នាំ ។

- ហាមរក្សាសមតុល្យគណនីចុងឆ្នាំ (31/12នៃឆ្នាំ) ក្នុងគោលបំណង ធានាកិច្ចប្រតិបត្តិការ ចំណាយ(អាជីវកម្ម) នាដើមឆ្នាំ ឬ ទុកត្រៀមទ្រទ្រង់ កម្មវិធីចំណូលថវិកាឆ្នាំថ្មី ។

III, និស័យចំណែក

ថវិកាសំរាប់គ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំ សំខាន់ឆ្នាំ១៩៩៦នេះ គឺជាថវិកានៃការ ខិតខំប្រឹងប្រែងប្រមូលធនធានក្នុងប្រទេសអោយអស់លទ្ធភាព ដើម្បីបង់ជូន

រដ្ឋ ហើយស្វិតរៀនក្នុងការចំណាយសំរាប់ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃកិច្ចការរដ្ឋបាល
សាធារណៈ ។

ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការចំណូល ៥ ខែ ដើម ១៩៩៦នេះ ប្រភពចំណូល
ក្នុងប្រទេសកំពង់ស្ពឺតក្នុងស្ថានភាពមួយមានកំរិត ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងនេះក្តីក៏
នៅមានក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋបាលសាធារណៈខ្លះដែលមានអង្គភាពអាជីវកម្ម
ប្រកាមឱទ្ធាន បានខិតខំអនុវត្តវិន័យនៃការបង់ចំណូលជូនរដ្ឋបានទៀងទាត់
ស្របច្បាប់និងបទបញ្ជាគួរអោយសរសើរ ។

ឯប្រការដែលគួរអោយសោកស្តាយ គឺនៅមានក្រសួង និងស្ថាប័នរដ្ឋ
បាលសាធារណៈខ្លះ ទោះបីបានយល់ពីស្ថានភាពថវិកាកំពុងជួបការលំបាក
យ៉ាងណាក្តី ឬ ទោះបីបានទទួលលិខិតរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬ
លិខិតពីទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីអោយបង់ចំណូលចូលថវិការដ្ឋក៏ដោយ ក៏ពុំ
បានគិតដល់ផលប្រយោជន៍រួម ហើយនៅតែធ្វើតរកលេសពន្យារពេលបង់
ចំណូលដដែល ព្រមទាំងបើកមុខចំណាយ ឯកចិត្ត ។

យោងតាមមាត្រា ៨ និង ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រពន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី
២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ បានចែងច្បាប់ហើយថាគ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយទោះ
ជាប្រភេទណាក៏ដោយ ឬ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិណាមួយដែលអាចធ្វើអោយ
មានការប្រែប្រួល និងនាំមកនូវការចាត់ចំណូលដែលបានចែងក្នុងច្បាប់នោះ
ឡើយ ។ ករណីបែបនេះអាចនឹងប្រព្រឹត្តិទៅបានលុះត្រាតែអនុវត្តតាមទម្រង់
ច្បាប់ និងបទបញ្ជាក្រោយពីមានយោបល់ឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ដូចនេះប្រាក់ចំណូលទាំងមូលរបស់រដ្ឋ គឺសំរាប់ប្រើប្រាស់ទប់ទល់នឹង
ការចំណាយទាំងអស់របស់រដ្ឋប៉ុន្តែប្រការដែលគួរអោយជឿស្រវឹងមានជាអាទិ
- មិនអនុញ្ញាតអោយអាណាប័ក (ហាមដាច់ខាត) បង្កើនទឹកប្រាក់នៃ
ឥណទានចំណាយដែលបាន អនុម័តក្នុងច្បាប់ថវិកាដោយសំអាងលើ
ប្រាក់ចំណូល « ពិសេស » ណាមួយឡើយ ។

- ហាមឃាត់ចែងឥតលក្ខណៈចំណូល «ស្បែក ។» ដើម្បីបំបែកមុខងារ
 ណាមួយដោយឡែកក្រៅពីក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដែលត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ ។
 ធានាគោលការណ៍ទូទៅ ឬ រាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការបំណុលប្រហាក់ប្រហែល
 ខិតខំប្រតិបត្តិដោយបានសំរេចតាមកម្មវិធីគ្រោងទុក ។

ប៉ុន្តែបើកិច្ចធានា និងគ្រូទ្រង់បំណុលនេះពុំបានសំរេច ឬ បងមិនគ្រប
 តាមកម្មវិធីកំណត់ ទាំងអោយមានគុណភាពទឹក នោះការប្រើប្រាស់ឥណទាន
 (សំណាយ) របស់បណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋបាលកណ្តាល និងបណ្តាលខេត្ត
 ក្រុង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ចាំបាច់អនុវត្តវិធានការខ្លាំងចំណាយដូច
 មានចែងក្នុង មាត្រា ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥ ។

វិធានការនេះ ពិតជានឹងអាចពង្រឹងនូវវិន័យចរិត ព្រមទាំងផ្តល់នូវ
 តម្លាភាពច្បាស់លាស់សំរាប់កំណត់ផ្លូវ និងមធ្យោបាយប្រមែប្រមូលប្រភពឥន្ធ
 ធានក្នុងប្រទេសបង្កើនរដ្ឋកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ។

បណ្តាក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ស្ថាប័នរដ្ឋបាលកណ្តាល ឬ គ្រប់
 ខេត្ត ក្រុង ក្រោយពីបានទទួលសារាចរនេះ បើមានការជួបការលំដោយ
 ប្រការណាមួយជាថាហេតុ ត្រូវតែពិភាក្សាជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង
 ហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីរកវិធីដោះស្រាយនិងណែនាំអនុវត្តដោយបានល្អព្រមទាំង
 ឆ្លើយបញ្ជាក់ពីការទទួល បានសារាចរនេះ ។

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា និង ត្រា

គាត ឈន

* * *

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ប្រកាសលេខ ១៨៥ នបប្រក.សហត

ស្តីពីការផ្ទេរការកិច្ចការក្រៅក្រសួង-រដ្ឋាករ